

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

Sessió «Deu anys de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista», dins el cicle de conferències «La igualtat efectiva de dones i homes, un repte de país»

Palau del Parlament, 19 de novembre de 2018

Honorables conselleres, diputats, diputades, senadors, senadores, amics, amigues, autoritats, gràcies per compartir aquesta jornada, i sobretot gràcies a la senyora Fernández, a la senyora Masià, a la senyora Vilà, a la senyora Muntané i a la senyora Soldevila per aquesta taula rodona, que ens ha parlat de les experiències passades i com es projecta en el present i sobretot en el futur una eina com aquesta llei.

En el balanç de tots aquests anys podríem parlar, segur, de moltes dones que, en l'àmbit social, en l'àmbit polític, han fet, han garantit i han propiciat els avenços que hi ha hagut. Hi haurien molts noms, però a mi m'agradaria, avui de nou, destacar el de la presidenta Forcadell, que malauradament i injustament no pot ser avui aquí amb nosaltres. Ella, la legislatura anterior, també va contribuir de manera important a posar aquesta institució al centre del debat de la lluita per la igualtat.

De fet, parlem d'això, o intentem, en aquesta jornada, contribuir a parlar de la lluita per la igualtat i a posar el focus en un aspecte concret. En aquest cas, en el dret d'erradicar la violència masclista. Parlem de «dret», efectivament, perquè la Llei del 2008 parla del «dret» de les dones a erradicar la violència masclista. I és evident que és un dret de les dones, però també és evident, i així ens ho hem de prendre, que és una obligació compartida per tota la societat. Com a home no accepto, no tolero, cap tipus de violència masclista. No la vull al meu país, no la vull al meu entorn, no la vull enlloc. Per tant, posar fi a la violència masclista no és només un dret de les dones, sinó que és una obligació social, una obligació compartida, una exigència que apel·la al conjunt de la societat.

Per treballar en l'erradicació de la violència masclista, vam aprovar aquesta llei, per unanimitat, el 2008, un any en què al nostre país van ser assassinades nou dones per aquesta causa. El 2008 van assassinar nou catalanes, al nostre país. Enguany, deu anys després, segons les dades del mateix Departament d'Interior, fins al 26 d'octubre hem patit sis assassinats, ja. I aquest any també s'han atès 13.871

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

víctimes de violència masclista, sumant les de l'àmbit de la parella, les del familiar i les del sociocomunitari. Totes dues dades són completament inacceptables. Parlem, si fem la mitjana, del fet que hi ha, a Catalunya, quaranta-sis víctimes diàries de violència masclista. Quaranta-sis víctimes diàries. I parlem del fet que aquest any en molts plens del Parlament, en concret en sis, de moment, hem hagut de denunciar un nou assassinat. Només que n'hi hagués un seria inacceptable, però no hem acabat l'any i ja n'hi ha sis. Per tant, no es pot dir que guanyem la batalla, perquè a Catalunya milers d'homes continuen agredint, continuen maltractant i continuen amenaçant i assassinant dones.

I és precisament perquè els homes són els agressors que som els homes els primers que hem de plantar-hi cara. Els homes no tenim cap dret, cap ni un, a desentendre'ns del repte compartit de posar fi a la violència masclista. Tenim un bon marc, certament. S'ha dit: és una bona llei, i en el seu moment era una llei innovadora. I encara ho és, però hem de fer més i fer-ho millor. Hem de treballar més, i el conjunt de les institucions aquí hem de fer, evidentment, una crida compartida, en la prevenció, en la protecció i, també s'ha dit, en l'educació.

Per tant, passats deu anys és un bon moment per fer aquest balanç, per mirar què podem corregir, què podem aprofundir, què podem millorar, què podem canviar, de la llei. Perquè, evidentment, avui en dia deu anys són molts. En una dècada canvien molt, les coses, i per tant és bo que adaptem els instruments que tenim a les nostres mans a la realitat de cada moment. Per això és bo que fem balanç. Avui hi hem contribuït, d'alguna manera, però ho haurém de fer més. Ho hauran de fer els diputats i les diputades, segur, en el treball parlamentari. Perquè una llei, per molt capdavantera que sigui, si no s'analitza, si no s'aprofundeix, si no se'n fa balanç i si no es mira al llarg del temps com d'útil continua sent no serveix absolutament de res; per capdavantera que sigui, hi insisteixo, en el seu moment.

Aquí s'han apuntat algunes reflexions de què nosaltres prenem nota, qüestions que haurém de treballar, com la violència institucional, algunes sentències que hem vist darrerament, com la de «la manada», etcètera; casos, casuístiques i fets concrets que ens han de portar a aquesta reflexió en profunditat sobre com podem millorar un instrument que ja de per si és un bon marc, com també es deia ara fa una estona.

Per tant, ens n'hem de sentir part tots i totes; ens hem d'implicar tots i, hi insisteixo, totes les institucions, particularment la que és la seu de la sobirania del país, a no tolerar de cap manera cap tipus de violència masclista. Ens hem de fer nostre aquest

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

objectiu de país. Volem un país on les dones deixin de ser víctimes de violència masclista. Les dones del present, però, sobretot, amb l'erradicació de la violència, de les violències, del present construïm amb vista al futur una societat més justa, una societat més lliure.

Per tant, hem de treballar. I avui és un bon moment, després d'una dècada, perquè ens tornem a conjurar per treballar i persistir fins a aconseguir-ho. No hi renunciarem mai, perquè, i amb això acabo, un país només pot ser, i aquesta és la nostra aspiració, veritablement just i lliure si posa fi d'una vegada a totes les manifestacions de totes les violències masclistes.

Per tant, treballem-hi. Totes les institucions ens hi comprometem; el Parlament s'hi compromet, els diputats i les diputades estic convençut que ens hi comprometem, com vam fer ara fa deu anys arribant a un bon acord. Justament, ara cal que aprofundim aquell acord i que actualitzem els instruments perquè siguin el més efectius possible.

Moltíssimes gràcies per haver vingut; gràcies a les ponents per una xerrada que ha estat molt interessant. Segur que encara ens hem quedat en la superfície de moltes coses. Haurem de treballar-hi, i per tant ja us demano que continueu apel·lant a aquesta institució, al que fa, no només per millorar la llei, sinó per respondre institucionalment a tots els reptes de la societat; al repte, també, de la violència masclista.

Moltíssimes gràcies per ser avui aquí i gràcies per ajudar-nos en aquesta tasca.